

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA

LXXXVI. évfolyam

12. szám

Komárom, 2015. december

Ára 35 cent

AZ ÉLETRE HÍVÓ KOPOGTATÁS

„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem” (Jel 3,20).

Nagyon kevés helyen lehet manapság közvetlenül eljutni egészen a bejárati ajtóig, mert a legtöbb esetben már az utcaajtón sincs kilincs, kapucsengőt kell használni. A lakónak pedig még azt a fáradságot sem kell vennie, hogy kijöjjön, elég ránézni a csengőhöz tartozó kamera képére, s tudja, ki van odakinn. Bevett gyakorlat lett az is, hogy előre be kell jelentkezni egy-egy látogatásra.

A fenti igeverset A jelenések könyvéből, vehetjük bejelentkezésnek, zörgetésnek vagy csengetésnek, hogy adventi időszakunkban megvizsgáljuk a szívünket és életünket: van-e benne hely az első karácsony szülöttjének, az emberré lett Jézus Krisztusnak? Nem jár-e ma is ugyanúgy, mint akkor ott Betlehemben, hogy nem volt számára hely. Ott lehet-e a szívünkben, az életünkben, a családjunkban? Központjában van-e az alkalmainknak, vagy annyira leköt mindaz, ami körülvesz, ami ér minket, hogy nem jut számára hely. Kívül reked.

Nagy zaj van a világban, sokféle hangot lehet hallani, sok érzés, gondolat kavarg az emberekben, s keresik a megoldásokat. De van-e benne helye Jézusnak? Íme, most zörget, ha valaki meghallja a hangját, és kinyitja az ajtót, bemegy ahhoz, és vele vacsorál. Hálásak lehetünk, mert vannak, akik meghallják Jézus hangját és nemcsak a zörgetését, de legyünk résen, mert ebből az is következik, hogy nem mindenki hallja meg, vagy akarja megnyitni az ajtót: az életét. De az Úr nem tör rá senkire sem. A szív ajtaja csak belülről nyílik, kívülről a zörgetés és Jézus szelíd hangja hallatszik. Most is, felénk is.

Miért is szeretne Jézus bebocsátást nyerni? Nem önmagáért, hanem értünk és miattunk. Az Úr közösséget akar vállalni velünk, nem csak közelséget. A legszorosabb közösséget: asztalközösséget. Mi a válaszuk erre? Olyan szépen mondja az egyik adventi énekünk: „Ó Jézusom, szegényed / Kér, vár, epedve hív: / Te készítsd el: tenéked / Lesz otthonod (Folytatás a 2. oldalon)

*Világítson meg fénye most,
olvasszon ki jéghegyműi fagyból!
Háromszázhatvanöt napos
karácsonyod legyen s maradjon!
(Füle Lajos)*

Lelkésszenteléssel vette kezdetét a Zsinat

2015. november 5-e, csütörtök. Délután négy óra. Rimaszombat főterét betölti a református templom harangjának öblös hangja. Mintha lelassulna az idő. Mintha a régi világ elevenedne meg egy fekete-fehér fényképen. Talán az őszi szürkület teszi, vagy a templom előtt álló tizennégy palástos ifjú... Zsinat van, lelkésszentelő istentisztelettel.

A templomi gyülekezetet a Zsinat képviselői, a felszentelendő lelkészek és családtagjaik, kísérőik, a rimaszombati hívek és az ünnepi alkalmat megtisztelő vendégek alkotják. Ahogy a harangszava betöltötte a főteret, úgy tölti be a templomot a zoltár és a dicséret. Valóban ünnep van.

Kassai Gyula, lévai lelképásztor, barsi esperes és **Széles Jaroslav**, a kassai szlovák gyülekezet lelképásztora szolgál magyarul és szlovákul. Mind a Római levélből, mind a 23. Zsoltárból hangzó igének az elsődleges címzettje a tizennégy ifjú lelkész. De a Lélek mindenkit táplál és erősít a hitben. A szószékről Ábrahámról hallunk magyarul, aki felismerte a saját életében és elhívásában Isten akaratát és merte vállalni a hitben járás útját. Bátor volt arra, hogy teljesítse az Úrtól való parancsot. Pálról is hallunk, aki soha nem kétkedett abban, hogy amit tesz, azzal az Isten akaratát teljesíti. A magyarul hirdetett ige az elhívásról szól, amire csakis engedelmséggel válaszolhat az ember. Minket is arra hívott el Isten, hogy – Kálvin János megfogalmazása szerint – életünket és szívünket teljes éggő áldozatul az Úrnak szánjuk oda. Ez a mai világban kockázatvállalást jelent és nagy bátorságot igényel, de az (Folytatás a 15. oldalon)

Szilágyi Domokos

Karácsony

*A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra a karácsony.*

*Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.*

*S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.*

GONDOLATOK

Az életre hívó kopogtatás

(Befejezés az 1. oldalról)
e szív. / Jer hű szívembe hát! / Habár szegény e szállás, / De mindörökre há-
lás, / Úgy áldja Krisztusát” (312.).

Jézus bebocsátást kér. Már nem a já-
szolban fekvő kisgyermek, hanem az
értünk született, megfeszített és feltá-
madott, megváltó Úr áll előttünk, aki
az idők teljességében elhagyta a menny
dicső honát, Emberré lett, hogy kézzel-
foghatóvá és láthatóvá tegye Isten irán-
tunk való szeretetét. Betöltse az ígére-
tet, hogy a sátán fejére taposson, le-
győzze a halált, és utat készítsen vissza
az Atyához.

De ehhez ki kell nyitni az ajtót és
merni kell belenézni az Úr szemébe.
Nemcsak „kaputelefonon” folytatott
beszélgetésre van szükség, évenként
vagy hetenként egyszeri találkozás-
ra, hanem teljes ráhagyatkozásra, Belé-
vetett hitre, általa vezetett életre, szív-
ből jövő imára, akár az ének szavaival:
Jer hű szívembe hát... vagy Jöjj, Jézus,
jöjj, ne hagyj el, a szívünk várva vár
(459.)

Ő belép, nem rémíti meg az, amit ott
talál, mert Ő azért érkezik, hogy ve-
lünk legyen. Amikor az ünnepek alatt
eljönnek a messzebb élő családtagok,
nem az a lényeg, hogy a szekrényben a
poharak milliméterre pontosan hol áll-
nak, hanem az, hogy ki hogy van, mi
történt a családban, az a fontos, hogy
végre közösségben – együtt lehetünk.
Jézus, amikor betér egy ember életébe,
akkor azt mondja az ige, hogy közössé-

get vállal vele, közösséget velünk. Úgy
jó olvasni, hallgatni az Isten ígését, hogy
az nekünk és rólunk szól, úgy jó látni
Jézust, hogy most is a saját életünkről
beszélget velünk. Ahogy én nem vagyok
jogosult más házába senkit sem been-
gedni, úgy mindenki csak a saját éle-
tébe engedheti be a kopogtató, ajtón kí-
vül várakozó Urat.

Olyan sok panaszt hallani mostan-
ság, és sokan valóban nem bírják már
hordozni a terheket, betegséget, gyászt,
próbát, bizonytalanságot, elveszetsé-

Az ÚR színe előtt

Mi is hadd álljunk be Urunk lélek-
ben abba a végtelen nagy seregbe,
amelyik ezen a földön, ezen a mai na-
pon együtt zengi az angyalok dicsé-
retét azért a felséges csodáért, amire
visszaemlékezünk, amit Te tettél az
első karácsonykor. Bizony Urunk, mi
is szeretnénk, ha az egész szívünk,
nemcsak az ajkunk, hanem az egész
életünk egy nagy-nagy dicséretmon-
dás lenne. És megérezhetnénk vala-
mit abból a hatalmas örömből, amit
Te szereztél a mi számunkra a Te leg-
drágább ajándékkal: Jézussal. Kö-
szönjük Neked azt is, hogy áttörted a
Te végtelen szeretetteddel azt a nagy
távolságot, ami a menny és a föld kö-
zött van. És tudjuk Urunk, hogy a sze-
retet csak úgy törhet utat magának
a gyűlöleten és a halálon keresztül,
hogyha áldozatot hoz, ha föláldozza
magát. Ezt tetted Te, amikor Jézus-
ban kitted a szívedet elének. Így ju-
tott el egészen a mi szívünkig a Te
csodálatos édesatyai szereteted. En-
nek a szeretetnek a melegét hadd
érezzük meg most és ettől hadd vidá-
modjon meg a mi szívünk is, hogy amit
Te örömmel szántál ennek a világnak
a számára, az lehessen valóban mind-
nyájunk számára igazi öröm és így
lehessen mindnyájunknak boldog kara-
csonya. Ó, hallgasd meg könyörgé-
sünk és így add a Te áldó kegyelme-
det, Jézusért! **Ámen.**

Joó Sándor

get, megkötözöttségeket, keménységet
és a látszat dolgokat, a látszólagos „min-
den rendben” viselkedést vagy bármi
más, az Úr most ott kopogtat, hogy eb-
ben változást hozzon. Hogy átéljük, mit
jelent: nem kell egyedül cipelni a terhe-
ket, mert velünk az Isten, mert Ő mon-
ta: veletek vagyok!

Vegyük ezt komolyan, amikor készü-
lödünk a mostani ünnepekre, amikor
visszatekintünk a múltra, vagy kétsé-
gek fognak el és nyomaszt a magányos-
ság. Akinél ott kopogtat az Úr, nem
lehet magányos, csak ha nem nyit ajtót.
Amíg tart a földi életünk, megtehetjük,
meghallhatjuk, kinyithatjuk, közösség-
ben lehetünk Vele és Ő velünk.

„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek:
ha valaki meghallja a hangomat, és ki-
nyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele
vacsorálok, ő pedig énvelem (Jel 3,20)
– itt és majd egykor odafenn.

Bohony Beáta

– Főgondnok Úr! Az előző lapszám-ban elmesélte, hogy honnan indult, és milyen engedelmséggel vette fel a szolgálatot egyházunkban. Most arra kérem, mondja el, milyennek látja egyházunk jelenlegi állapotát.

– Van sok áldás és öröm ott, ahol tisztességgel végzik a szolgálatot. A szolgálat nem végzéséből, a hanyag hozzáállásból viszont gondok is vannak, amik orvoslásra szorulnak (ezért van, hogy a Zsinati Tanácsnak 25–50 között mozognak a tárgysorozati pontjai.) Egyre kevesebben vállalják a gyülekezet hasznára és a nemzetközösségünk javára történő szolgálatot. Sok fiatal nem vállalja fel a hitvalló őseitől „örökölt” református háttérrel: az egyházat idejétmúlt világnak tekintik. A modern ember saját maga akar dönteni mindenben. Vannak aztán „statisztikai” reformátusok, kiknek adatai szerepelnek ugyan a nyilvántartásunkban, de nem keresik a gyülekezet közösségének áldásait. Ma nem menő az Isten dicsőségére végzett szolgálat. Sajnos, egyre gyakrabban jelentkezik az „aratók” hiánya több szolgálati területen is, amit bizony nehéz pótolni, és ekkor kezdődik a minőség és mennyiség csökkenése, vagy egy-egy szolgálati területnek a hanyatlása, vagy a túlterheltség. De ami tény: a református egyház a területi szervezettsége által az itthoni magyarság legszélesebb körű hálózata és stabil közössége évszázados hagyománnyal. A református egyház tájainkon és a Kárpát-medencében – Isten kegyelméből –, emberi szemmel nézve, még mindig a reménység szigete. A presbiterek és gondnokok, akik Isten földi munkatársai, és a lelkipásztorok, akik Krisztus katonái, kegyelemből még naponta éltetik a református egyházat és hála Istennek, még vannak sokan idős egyháztagok, hűséges szolgák és sáfárok is. Mindezt a szolgálatért köszönetet mondok minden szolgatársamnak!

– Mik azok a romboló hatások, amiket tapasztal, amiknek változniuk kellene?

– Nagyon nem mellékes, hogy mi, egyháztagok szavainkkal, életvitelünkkel, magatartásunkkal mit tükrözünk. Azt gondolom, azért, ha emberek hagyják el a református egyházat, ha a fiatalok kikonfirmálnak, hogyha a hívek nem vállalják a közös teherviselést, ha nem vonzó a magatartásunk, ha nincs olyan mértékű utánpótlás, mint amilyen lehetne, hogy bírósági eljárások zajlanak, hogy előfordul, hogy valaki a gyülekezete kárára a saját érdekét helyezi előbbre – ezekért közvetlenül mi, egyháztagok, a hívők közössége vagyunk a felelősek. A lelkipásztor testvérek közül majdnem mindenki becsületes és áldozatkész szolgálatot végez. De sajnos, talál-

Az egyértelmű élet vonzásában (2.) Beszélgetés – születésnap után

koztam a szolgálat könnyítésével, mellőzésével, nem betartásával, a tisztaságból eredő felelősség nem teljesítésével, vagy törvénybe ütköző magatartással, szolgálatvitellel vagy cselekedettel, és ezért egyre gyakoribbak a bírósági eljárások, a megrovások, az intések, palástvesztések. Vannak gyülekezetek, ahol a presbiterek aktivitása minimális és ezáltal a gyülekezeti élet nem vonzó a gyülekezet közösségének, vagy egy korosztályának. Pedig a szolgálat örömteljes folyamat, tükrözi Isten áldását, és boldog ember az, akit az Úr hűséges szolgálatban talál meg a viszályjövetelek. Van viszont, amit nem igazán tudunk befolyásolni. Ilyen például a média hatása, tevékenysége. Az például, hogy milyen képet mutat rólunk, hogy – az olvasottság növelése céljából – milyen híreket emelnek magasba velünk kapcsolatban, hogy gazdasági és politikai okokból milyen tendenciózus híreket közölnek, és hogyan hangolják és formálják a közvéleményt az országban – az nagyon nem mindegy, de befolyásolni nem nagyon tudjuk.

– Említette a közös teherviselés problémáját. Mire gondol konkrétan?

– A gyülekezetek gazdasági terheinek közös viselésére céloztam. Arra, hogy az egyháztagok és presbiterek részéről ez esetben problémát jelent. Pedig ha elfogadjuk, hogy *Nincs az a sok pénz, amit ne lehetne elkölteni és nincs az a kevés pénz, amit ne lehetne beosztani*, akkor lehetőség nyílik – a családi kasszához hasonlóan – a gyülekezet költségvetésének reális tervezésére. Ne a szívünkben hordjuk az Istentől kapott havi jövedelmet, hanem a pénztárcánkban, ahonnan ki tudjuk

venni és adakozni tudunk a perselybe vagy Isten dicsőségére! Fontosnak látom a költségvetést és a tételek mérlegelését: a kiadási tételeket a gyülekezet konkrét céljai és a felállított prioritások szerint. Tervezni kell többek közt a fenntartási kiadásokat, a karbantartást, a szolgálattevők tiszteletdíját, az alkalmazottak fizetését és járulékait, az adóbevallást és elvezetéseket. További kiadásokat jelentenek a tűzvédelemmel, a baleset megelőzésével kapcsolatos kiadások, a villámhárítók és villanyvezetékek rendszeres ellenőrzése, a modern technikai eszközök fejlesztése (hangosítás, számítógépek és legális programjai), frissítése. Pénzforrást kell tervezni a fejlesztési kiadásokra, a missziói munkára, a gyermek és ifjúsági munkára, egyéb missziós és diakóniai szolgálatokra. Gondoljunk a kántorképzésre is, és nem utolsósorban a járulékok elvezetésére az Egyetemes Egyház pénzalapjába. Mindezeket mérlegelni kell – ha egyáltalán van mit beletenni a mérleg serpenyőjébe. A kérdés a következő: megelégszünk-e azzal, hogy csak javítunk és karbantartunk, vagy befektetünk is, például a gyermek és ifjúsági munkába? Kizárólag a jelen problémáit oldjuk, vagy meg akarjuk alapozni a jövőt is?

– Tudom, hogy könnyű mondani, de mégis tény: van min javítani! Mikor lenne elégedett a szolgálati ciklusának (tehát öt év múlva) a végén?

– Akkor lennék elégedett, ha nem kellene hosszadalmas bírósági peranyagokat tanulmányozni, mert mindenki úgy végezné a szolgálatát, hogy munkája Isten dicsőségére mutasson. Ha a rendszabályozásra vonatkozó ügynevezett „tégla-törvénytartar” eltehetnénk a levéltárba, mint emlék. Ha a törvénykönyvünk és az Alkotmányunk megújulna, és ha egyházunk hivatalos jelképei (zászló, címer, logó és pecsét) újra megtalálnák méltó helyüket az egyház gyakorlati életében. Ha a Zsinat munkáját segítenék a Zsinati Irodának a szaktanácsosai, ahol kellő számú munkatárs lehetne, akiknek persze a fizetésük is biztosított volna. Ha a kezdő lelkipásztor fizetési szalagján nem a minimálbér összege szerepelne. Ha a liturgiába belekerülne a gyülekezeti tagok aktivizálása, ha úgy fogunk énekelni, hogy meggyőződésből valljuk a zsoltár vagy dicséret szavait és zenei tartalmát; ha sok gyülekezetben képzett kántor vagy orgonista fog szolgálni. De legfőképp, ha a református egyház megmarad Krisztus egyházának.

(Folytatás a 8. oldalon)

Isten kimondhatatlan ajándéka: Jézus

Karácsony az ajándékok készítésének, az ajándékok várásának az ideje. Ilyenkor jólesik nekünk is megmutatni ajándékaink által a szeretetünket. Az igazi ajándékban az ajándékozó és a megajándékozott közötti belső kapcsolat jut kifejezésre. Aki az ajándékot megérti, nem is azt nézi benne elsősorban, ami szemmel látható, hanem ami nem látható: a lélekből lélekhez szóló üzenetet. Az ajándékozó részéről lemondás történik: valamit, ami addig az övé volt, odaszán másvalakinek.

Amíg valami az enyém, addig tudom, hogy mit cselekszem vele. De ha egyszer átengedtem másnak a kezébe, nincs biztosítékom annak további sorsa felől. Nincs többé beleszólásom abba, hogy mi történjen vele. Kiszolgáltattam a meg-

ajándékozott egyén szuverén hatalmának. A megajándékozott ember számára még sokkal kockázatosabb dolog az ajándék. Ajándékot elfogadni – néha nagyon meggondolandó dolog. Mert ha megérkezik az ajándék és mi elfogadjuk, sok minden jön vele együtt. Lekötelezetteké válunk. Bizonyos mértékig kiszolgáltatjuk magunkat az ajándékozóknak. Az ajándékozó mindig helyet kér és kap a megajándékozott életében. Ezért van az, hogy ajándék aligha maradhat el onnan, ahol két ember szíve összeforr, és egymás életét kölcsönösen áthatva, benső közösségben akarnak élni.

Az ajándék jelképe annak, hogy az egyik ember bezöreg és belép a másiknak az ajtaján, s az ajtó szívesen megnyílik, az érkezőt bizalommal fogadják és helyet adnak neki, hogy a másik életében is otthon érezhesse magát.

Az ajándék mindig valaminek a leválasztása önmagunkról. Nos, az a betlehemi Kisdéd azt jelenti, hogy az Isten az Ő örök szívéről szakította le számunkra az Ő egyszülött Fiát. Nagy áldozatot hozott, amelytől megkímélhetne volna magát. Az áldozat nagyságát az a távolság méri, amely a mennyei dicsőséget és fényességet ennek a földi világnak a nyomorúságától és sötétségétől elválasztja. Onnan ide, mihozzánk alászállni, a Fiút a mi világunkba elbocsátani; az ígét, aki maga Isten volt, a mi testünkbe öltöztetni: ez ajándék volt. Ajándék volt, mert lemondás volt, lemondás az Ő isteni lényének hatalomban és dicsőségben való megnyilvánulásáról; ajándék volt, mert önmagának a korlátozása volt az emberélet parányi, szűk

kereteire. Ajándék volt, mert akit az angyalok végtelen seregei imádnak, itt nyugszik most előttünk egy szendergő újszülött életében! Volt-e valaha ilyen ajándékozás?

Az ajándékozás mindig kockázatvállalás. Isten ennek a világnak odaajándékozta az Ő egyszülött Fiát teljesen és feltétlenül. Nem küldött a kíséretében védelmező angyali légiókat. A világ tehet vele, amit akar. A betlehemi fogadós a barmai közt adhatott neki helyet.

Heródes poroszlói halálra kereshették. Lehetett egész életén át ott hontalan vándor, kitagadott testvér, hálátlannul megcsúfolt jótevő.

Az övéi közé jött, és megtörténhetett, hogy az övéi nem fogadták

be. Szertejárt, mindenkivel jót téve, betegeket gyógyítva, vakokat megvilágosítva, bélpoklosokat tisztítva, bűnösöket felemelve – és mindegyikre a világ felelete az volt: nem kell nekünk! A betlehemi csendes éjszaka olyan útnak a kezdete volt, amely elvezet a keresztre feszítés tragédiájához!

Isten ajándékozása lélekhódítás. Ez az ajándék egybekapcsolja Isten és ember életét. Ezzel az ajándékkal Isten belépett a mi életünkbe; örökre lekötöztet bennünket Önmagának, hogy soha az alól fel nem szabadulhatunk többé. Csak az kell hozzá, hogy megértsük ajándékát és hálás szívvel elfogadjuk. Nem mindenki tud térdre omolva tisztességet tenni a betlehemi újszülött előtt, mert érzi, hogy ez az Istennel való ellenkezés fegyvereinek lerakását, aláztatos, boldog meghódolást jelent. De aki megnyitja előtte a szívét, az tudja, hogy ebben az ajándékban Istent fogadta be a maga életébe.

Pál apostol Isten ajándékát kimondhatatlannak nevezi. Leborulunk előtte. Imádjuk. De kibeszélni képtelenek vagyunk.

Csak egyet lehet tenni: elfogadni. Átérezni, hogy nekem szól. Felujjongani abban a tudatban, hogy ennél nagyobb soha, sehol, senkitől nem kaphatok. Lehet arra gondolni, hogy milyen végtelen nagy különbséget jelent az egész világ számára és az én számomra is ez az ajándék; hogy milyen szomorú és sivár volna ez a világ, ha nem született volna számára Megtartó karácsonykor, és milyen ki nem fogyó fénynek, öröme és békességnek a forrása az a tény, hogy megszületett. És boldogan megtapasztalva az éjszakának ezt a kifényesedését a magunk életében is, rá lehet felelni az apostol szavára a mi szívünk ünnepi imádságával, amely egy egész életre elkötelez: „*Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékáért!*” (2Kor 9,15).

Ez számomra a karácsony lényege, hogy ezt az ajándékot megkaphattam.

Szenczi László

Az ajándék

*Ne lepje be a hó a szívünket,
ne menjen el mellettünk az ünnep,
ne csak múltó hangulatra vágyjunk,
JÉZUS legyen az ajándék nálunk!*

Füle Lajos

A kánon többszólamúsága

Református közösségeink a Bibliát tekintik hitük zsinórmértékének. Istentiszteleteinken a Szentírás alapján hangzik az ígehirdetés, a bibliaórákon az ige körül beszélgetünk. Azért imádkozunk, hogy minden család asztalán, minden kézben ott legyen a Biblia. Ezért nagyon fontos, hogy olyan könyvek jelenjenek meg, melyek segítenek bennünket, hogy helyes szövegből olvassuk a Szentírás. Másik szempont, ami miatt nagy szükség van az ilyen tematikájú kiadványokra az az, hogy szinte havonta jelennek meg hírek arról, hogy felfedeztek olyan szövegeket, melyeket az egyház el akar titkolni, melyek teljesen új fényben mutatják a Biblia történetét. Ezek a tudósítások minden szakmaiságot nélkülöznek, és a keresztyén embereket is elbizonytalanítják.

Zsengellér József tanszékvezető egyetemi tanár könyve nem ilyen. Az Ószövetség helyes olvasásához nagyon sok információt ad. A szájhagyomány által továbbadott tradíció leírásától egészen a kanonizációig tekinti végig azt az utat, melyet a szent szövegek „bejártak”. A könyv nem egy bevezetés a héber Biblia irodalomtörténetébe és nem is egy kánon vagy szövegtörténet. A szerző azt kívánja feltárni, hogy miként alakulhatott a Biblia héber részének – keresztyén elnevezéssel az Ószövetségnek – a szöveggé formálódása, illetve szent szöveggé válása. A mai Ószövetség-kutatás egyik központi témája a kanonizációs folyamat: miért ezek a könyvek vannak benne a héber Bibliában és miért nem más írások. A könyv ezzel is behatóan úgy foglalkozik, hogy közben állandóan dialógusban marad a különböző tudományos véleményekkel és nem fe-

ledkezik meg a keresztyén tantételekről sem. Az alapos tudományosság mellett végig érzékelhető a könyv írójának mély bibliai hite. Ez a könyv egy hitből fakadó ismeretkeresés gyümölcse.

A könyv elsősorban teológusok, lelkészek és hittantanárok számára íródott. Azok számára hatalmas segítséget nyújt, akik hetente több alkalommal szószekekről és bibliaórákon a Szentírás értelmezését hivatalból végzik. Olyan háttér-informá-

ciókat tartalmaz, melynek ismerete nagyban elősegíti a helyes értelmezést. Aki teológiai végzettség nélkül veszi kézbe a könyvet, talán kicsit elbizonytalanodik, hogy szüksége van-e arra a nagy mennyiségű információra, amit a könyv tartalmaz. Én határozottan azt gondolom, hogy a bibliaolvasó emberek, hittantanárok, pedagógusok, értelmiségiek és az érdeklődők számára nagyon fontos, hogy megismerkedjenek a hittudomány eredményeivel. A Bibliát nem elég csak olvasni, azt

meg is kell érteni. Ebben kíván segítséget nyújtani ez a mű, mely ugyan nem könyvnyű olvasmány, de mindenképpen az igazsághoz vezető útra visz.

Géresi Róbert

(L'Harmattan–Kálvin Kiadó, Budapest 2014)

Feladvány

Hány könyvből áll az Ószövetség?

Kérjük, hogy megfejtésüket legkésőbb **január 15-ig** nyílt levelezőlapon, képeslapon vagy e-mailen juttassák el a Kálvinista Szemle szerkesztőségének címére (**930 10 Dolny Štál 386**). A helyes választ beküldők közt ajándék könyveket sorsolunk ki.

Az októberi számban feltett kérdésre azok válaszoltak helyesen, akik azt írták, hogy 391-es számú az a hallelujah (evangéliumi ének), amelyik a recenzeált könyv címlapján olvasható, és a könyv mottójául is szolgálhatna.

Azon kedves olvasóink közül, akik helyes megfejtést küldtek be, hárman részesülnek – a Zsinati Elnökség jóvoltából – könyvjutalomban, mégpedig **Baka Andrásné** (Farnad), **Lelovics Pál** (Pered) és **özv. Szabó Ferencné** (Pólyán).

Mindhárman egy gyermekeknek való Bibliai lexikont kapnak ajándékba.

Nyereményükhöz gratulálunk, postán küldjük el.

A szerkesztőség

Az Önök gyermekének is a Jézuska hozza az ajándékot?

Tömören és röviden: nem. Sokszor kérdezik a mi gyermekeinket is így: „Jó voltál? Mit hoz majd a Jézuska?” Ennek ellenére folyamatosan próbáljuk magyarázni, mondogatni nekik azt, ahogy ezt mi magunk is Istentől értettük meg. Nálunk nem azért van az ajándékozás, mert a Jézuska vagy anyalka hozná. Szeretnénk, ha gyermekeink is megértenék, hogy az ajándé-

kozás és az Úr Jézus születése úgy függ össze, hogy a betlehemi jászolban a Királyok Királyát is megajándékozták az első látogatói. Valamint, hogy az Úr Jézustól mi is ajándékba kaptuk az életet, kegyelméből megváltást, amit hálás szívvel elfogadhatunk és ezért magunkat, engedelmisségünket adhatjuk Neki ajándékba. Bízunk az Úrban, hogy ezt gyermekeink is előbb-utóbb megértik. Szeretnénk, ha gyermekeinknek nem csak Jézuskájuk, hanem megváltó Úr Jézusuk lenne. Mi elhisszük, hogy az Úr Jézus ennél sokkal nagyobb Úr, akinek a kimondhatatlan ajándékaiért mi csak hálásak lehetünk. Ezt még a kicsi gyerekek is jól értik.

Tompa Veronika, diósförgepatonyi lelkész

Igen, természetesen! Csak vicceltem. Bár részben nem. Az ajándékokat – amíg a szentesti istentiszteleten vagyunk – valaki titokzatos módon rejti a karácsonyfánk alá. Ki lehet az? Az angyalok? Az Úr Jézus? Édesapa vagy édesanya? A kérdés egy pillanat alatt lényegét veszíti, hiszen az ajándék elbűvöli a címzetteket. A gyermekek még feltétel nélkül hisznek a csodákban,

örülnek az ajándéknak, bár a nagyobbakat a kérdés már egyre jobban kezdi izgatni. Erre rákapcsolódva igyekszünk a lényegeset elmesélni: Jézus születése is egy csoda, mellyel Isten megajándékoz bennünket önmagával, mert szeret minket. Mivel mi is szeretjük egymást, ezért ajándékot adunk egymásnak: egy rajzot, egy éneket, egy ölelést, egy játékot, egy könyvet, önmagunkat. Az ajándék rejtelme segít abban, hogy higgyünk Istenben, akit nem látunk, mégis szeretünk. Gyermekeink így valóságosan hiszik, hogy bár nem láthatják a koraszülött Klára kistestvérüket, ő Jézusnál van, mert Jézus szeretete legyőzte a halált.

Süll Tamás, ifjúsági és egyetemi lelkész

90 éve indult a felvidéki reformátusság önálló lelkészképzése Volt egyszer egy teológia... (4. rész)

1926-ban tehát a csehszlovák államhatalom akadémiaként bezárta a teológiát, ugyanakkor szemináriumként engedélyezte ideiglenes működését. Az történt, hogy más nevet kellett adni az intézetnek, és minden ment tovább. Ezt a kompromisszumos javaslatot Sörös Béla igazgató gondolta ki. 1926 őszén tehát újraindult az oktatás, már két évfolyamban: 23 másodéves és 16 elsős hallgatóval. Az első végzősök 1929-ben hagyták el a teológiát úgy, hogy már letették az első lelkészképzési vizsgát. 1929-től teljes felépítésű teológiai szemináriumként, négy évfolyamban oktató teológiaként működött Losonc, ami nemcsak a református lelkészképzés „fellegvára” volt, hanem a két világháború között egyre erősödő belmisszió egyik jelentős központja is lett. Éppen a teológusokra építve indultak el az országos konferenciák.

1926-tól országos református diákkonferenciákat szerveztek, amelyekre számos gyülekezetből érkeztek résztvevők. Ilyen konferencia volt 1926-ban Hanván; 1927-ben Komáromban; 1928-ban Losoncon; 1929-ben Sárón; 1930-ban Rozsnyón; 1931-ben Léván. A lánykonferenciák is ugyanabban az évben indultak. Országos református lánykonferencia volt 1926-ban Komáromban; 1927-ben Léván; 1928-ban Negyeden és Rimaszombatban; 1929-ben Nagysallón; 1930-ban Vágfarkasdon és Pelsőcön; 1931-ben Kamocsán, Nagykálnán, Csapon és Tornagörgön. A konferenciákon előadások hangzottak el, amelyek témájukban a magyar református identitást érintették. Egyháztörténeti kérdésektől kezdve, külmisziós beszámolókon keresztül, egészen a bolsevik eszme református kritikájáig. Egy-egy ilyen konferencián több százan vettek részt.

1931-ben minden egyházmegyében létrejött a belmissziói bizottság. Ez ott kötődik a losonci teológiához, hogy a lelkészképző tanári kara és a hallgatóság volt a belmissziós szolgálat egyik motorja. Az ifjúsági konferenciák, a presbiteri konferenciák és az egyéb réteg-képzések és -találkozók szervezéséből és lebonyolításából jelentősen kivette részét Losonc. Felsőbb éves teológusok már előadásokkal vettek részt ezeken az alkalmakon.

Értékelés

1925 és 1938 között összesen 185-en iratkoztak be a teológia első évfolyamába. Természetesen nem ennyien végeztek, hiszen a tanulmányi évek rostálták is

a hallgatókat, de az is előfordult, hogy meghalt valaki a teológusi éve során. A losonci teológusok pontos számát nem lehet megállapítani. Azt tudjuk hitelesen, hogy az intézet fennállásának 14 éve alatt 123 teológus tette le a losonci teológián az első lelkészképzési vizsgát. (Ez nem jelentette feltétlenül azt, hogy mindenki Losoncon tanult.) Ez a vizsga úgy nézett ki, hogy az egyes tantárgyak tételsorán túl, minden diák személyre szabott témát kapott, amit egy tanulmányban kellett kidolgoznia. Volt a témák között szakirodalmat igénylő, de jócskán akadt olyan is, aminek a kidolgozása bátor látást, személyes tapasztalatot és önálló gondolkodást igényelt.

A teológia jelentősége

Ha értékelnünk kell a losonci teológiát, túlzás nélkül állapíthatjuk meg, hogy a lelkészképző intézet Egyetemes Egyházunknak jól képzett és állhatatos szolgálókat adott. A II. világháború utáni kommunista, egyházellenes időkben zömében a Losoncról kikerült lelképászorok végezték egyházunkban az ige nehéz és ideológiailag üldözött szolgálatát. Egy hajdani losonci teológus, Pap József, néhai sárói lelkész, 1973-ban megírta a losonci teológia történetét. Átfogó, kéziratos munkájában egyebek mellett így fogalmaz: „A losonci teológusképzés tudatosan tartotta szem előtt azt, hogy az innen kikerülő lelkészeknek a kisebbségi létbe kényszerült magyar reformátusok vigasztalása, közösségeik megtartása is feladatukká lesz. Felvállalta magyar nemzeti elkötelezettségét. A hajdani diákok visszaemlékezései egybehangzóan arról szólnak, hogy a teológián leginkább a történelmi magyar kálvinizmus szellemisége örvöződött az akkor modern evangelizáció biblikus alapokból táplálkozó erejével”.

A szeminárium 1939. január 1-jén szűnt meg. Felvidék Magyarországhoz való visszacsatolása újra elérhetővé tette az anyaország területén működő, nagy múltú teológiákon való tanulást. Losonc okafogyottá vált. Sörös Béla igazgató, aki ekkor már a Dunáninneni Református Egyházkerület püspöke is volt, elintézte, hogy a losonci teológusok átléphetek a pápai, a budapesti és a sárospataki teológia megfelelő évfolyamába. 1939 februárjában maga kísért el Pápara azokat a losonci teológusokat, akik ott folytatták tanulmányaikat. Az egyházkerületi közgyűlésen így fogalmazott: „Örömmel értesültem, hogy a

kerület elnökségének és a teológiai tanári kar egészének a jóindulata nagy egyetértéssel és segítő készséggel ment át a kerületi közgyűlés minden egyes tagjára. Amikor az Ő szíves fogadtatásukért is hálas köszönetet mondok, a régi világ egymásra talált szövetségeseinek és egy célt látó vezetőinek a példája nyomán a most visszatért Felvidék részéről ezeket a mi fiainkat zálogul hagyom a dunántúli református egyházkerület anyaiskolájában hűségünk, odaadásunk, egyházi és hittestvéri készséges szolgálatunk megtartásának bizonyítására. Sokat emlegetett dolog ma Magyarországon a »felvidéki lélek«. Én nem mondom, hogy ők felvidéki lelket hoznak. Mi a mi hegyeinken túl sokkal magasabbra emeltük a mi tekinteteinket. A szuverén Isten feltétlen hatalma alá helyeztük a losonci szerény teológiánkat. Itt egyenként és együttesen szereztük azt a tapasztalást, hogy mit jelent minékünk embereknek az élő Isten kegyelme. Egyedül erre támaszkodtunk. Előtte alázottsággal jártunk. A Jézus Krisztustól hűséget tanultunk. Így lett a hitünk bizalommal teljes akár az Úrra néztünk, akár az élet feladataira”.

A losonci teológia az egyetlen magyar nyelvű felsőoktatási intézmény volt az akkori Csehszlovákiában. Megszűnésétől 55 évnek kellett elteltie ahhoz, hogy Komáromban 1994-ben megnyíljon a Calvin J. Teológiai Akadémia, egyházunk saját lelkészképző intézete, amely Losonc jogutódjának nevezte magát. A CJTA-ból nőtt ki a komáromi Selye János Egyetem Református Teológiai Kara. A 95 évvel ezelőtt elvetett mag – Isten kegyelméből – kihajtott, s az akkor kitűzött célokat mostanra értük el.

Az SJE RTK államilag is elismert diplomát ad, sőt doktorképzésre jogosult. Ezt már nem érthették meg a losonci teológusok, akik közül már nincs senki az élők sorában. Kollektív emlékezetünkben addig tartjuk meg őket, amíg lesznek olyanok, akik emlékeznek – a teljesség igénye nélkül – Ábrahám Kornélra, Bodon Aladárra, Boross Kornélra, Böszörményi Lászlóra, Csukás Zsigmondra, Erdélyi Mihályra, Lelkes Ferencre, Martsa Dánielre, Mikula Lászlóra, Pap Józsefre, Szabó Antalra, Szaszák Bertalanra, Tömösközy Ferencre, Tóth Mihályra, Urbán Károlyra, Varga Imrere, Végh Dánielre, Virágh Vincére esetleg Komjáthy Aladárra vagy Forgon Pálra.

Somogyi Alfréd

A borderline (határeseti) személyiségzavar a leggyakrabban előforduló személyiségzavar, ugyanis nagyon sokszor a tünetek egy betegségre sem igazak teljesen, hanem határosak egymással, kimutathatóak a találkozási pontok. A személyiség kialakulásának megkezdése egy korábbi életszakaszban jelentősen meghatározza a sérült magatartásmintáit.

Klinikai tünetek: az énképe zavaros a betegnek. Gyakori az elhagyástól való féltelmük, ami ellen a védekező mechanizmusuk a projekció, azaz a kivetítés. Például az öngyűlöletüket kivetítik a másokra: ő gyűlöl engem. Ragaszkodnak a számukra fontos személyekhez, azonban ha bármilyen visszautasítás éri őket, akkor átcsapnak az ellenkező végletbe: képesek a másikat meggyűlölni és a továbbiakban elkerülni. Leegyszerűsítve gondolkodnak,

Különleges szereped a kamasz életében (7.) Az önálló élethez szükséges képességek

Nem azért kell nagyobb önállóságra szoktatnod a kamaszodat, hogy ne kelljen segítened neki, hanem azért, mert szüksége van az önálló élethez szükséges képességekre, amelyek a használat során fejlődnek ki. Ilyenek például a tervezés és a célok kitűzése, az előrelátás, a józan ítélőképesség, a rövid- és hosszú távú következmények belátása, a fontos és a sürgős dolgok megkülönböztetése.

Mi mindent lehet nyugodtan rábízni egy 13 évesre? Saját ébresztőórája segítségével szülői noszogatás nélkül felkel időben; minden reggel kiválasztja a saját öltözékét; elkészül az iskolába indulásra, és megreggelizik; időben odaér az iskolába; a háztartási eszközök segítségével önállóan intézi a saját ruhái mosását és rendben tartását; takarítja a saját szobáját, elfogadható szinten rendet tart a holmijai között; emlékeztetés nélkül elvégzi az iskolai feladatait; elkészíti a saját tízóraját, és az uzsonnáját, ha éhesen jön haza.

Nem megingatni szeretnélek a szülői szerepedben, hanem biztatni, hogy kiszol-

„Legyen gondod önmagadra...” (5.) A borderline személyiségzavar

számukra vagy fekete, vagy fehér valami, nem ismerik az árnyalatokat. Képtelenek önmagukat adekvát módon elfogadni, azaz értelmezni, megélni, amiből egyértelműen következik az énharmónia hiánya. Magatartásukra jellemző, hogy nincsenek stabil kapcsolataik, mert intoleránsak. Impulzív a magatartásuk, a hangulatuk nagyon ingadozó. Visszatérő öngyilkossági gondolatok gyötrik, ami az öngyűlöletükből ered.

Ezeknél a sérült személyiségű embereknel sokszor felfedezhető, hogy kora gyerekkorukban zavar volt az anyjukhoz való viszonyukban. Amikor például az anya a saját frusztráltsága okán (amikor az ő alapigényei is kielégítetlenek maradtak), előhozta a gyerek haragját, vagy amikor az anya rosszul kezelte, figyelmen kívül hagyta a gyerek érzéseit. De a kezeléskor előjönnek súlyos traumatikus élmények, testi, lelki, szellemi, érzelmi visszaélések nyomai, valamint a stabil kapcsolatok hiánya.

A paraklétikus lelkigondozás lehetőségei: megbízható, stabil segítő kapcsolat biztosítása. A gondviselő Isten hangsúlyo-

„Ki gondolná, hogy a magát vagánynak, keménynek, függetlennek mutató borderline ifjú vagy felnőtt olyan támaszt igényelne, mint a lehető legkiszolgáltatottabb gyermek? Hogy a belső űr, amelyről annyit beszél hiába, mert a többi ember nem ismeri ezt az érzést, nem más, mint a feltétlen elfogadást, szeretetet, odaszentelődést nyújtó szülő hiánya. Lehet keresni barátokban, szerelmekben, de ők ezt legritkább esetben adják majd meg.”

(forrás: tudomany.blog.hu)

zása, hiszen ebben a személyiségzavarban élő ember fokozott gondoskodásra vágyik.

Segítő beszélgetések során feldolgozni, újra és újra türelmesen végighallgatni az életesemények elvarratlan szálait. Vezetni a beteget a helyes és egészséges identitásának kialakítása felé, dolgozni egységiségének kialakításán.

Drenkó Zoltán

együtt meg kell adnod a hibázás szabadságát is! Ne akad ki, és ne büntesd haraggal, prédikálással, elítélő megjegyzésekkel, szeretetmegvonással és egyéb megtorló intézkedésekkel a hibás döntéseit! Engedd, hogy a természetes következmények fejtsék ki játékos pedagógiai hatásukat! Ne mentsd meg minden kellemtelen következménytől a csemetédet, de ne is hagyd magára! Állj mellé, érezz vele együtt, biztasd, vigasztald, bátorítsd!

Csak a szabad, biztonságos légkörben tudja edzeni ítélőképességét és döntéshozó „izmait” – felnőtt korában pedig akkor fogja tudni a nehezebb terheket is elcipelni, ha lesznek ilyen izmai.

A serdülőnek már érdemes szabadságot (= felelősséget) adni életének egy-egy olyan területén, ahol eddig te döntöttél helyette. Ne azért, hogy a saját terheidet csökkentsd, hanem azért, hogy tapasztalja, mit jelent a szabadsággal élni, és a következmények felelősségét vállalva dönteni!

Brouwer Pálhegyi Krisztina

(A szerző engedélyével: krisztamami.wordpress.com)

Az egyértelmű élet vonzásában (2.) Beszélgetés – születésnap után

(Befejezés a 3. oldalról)

– **Mindezek az elvárások egyházunk belső életét érintik. De minek örülne, ha megváltozna körülöttünk?**

– Várom a reformáció 500. évfordulóját és az azzal kapcsolatos eseményeket, feladatokat és szolgálásokat. Szeretném, ha az 500 éve tartó reformáció, a hitvallásokban megfogalmazott szolgálat a Krisztus egyházában arra indítaná a római katolikus egyház képviselőit, hogy elismer-

ember is tud élni Isten dicsőségére, úgy, mint a katolikus egyház tagja? Hiszen egy Isten kegyelméből élünk és vagyunk, és egy Jézus Krisztus szeretete táplál naponta bennünket, és a Szentlélek vezetése által szolgálunk. Amikor mostanság a muzulmán invázió időszakát és megpróbáltatásait éljük, akkor a keresztyénség megmaradásának és megtartásának érdekében a keresztyéneknek és keresztyényeknek a közös értékekre kellene helyezniük a hang-

Fekete Vince (jobbra) megköszöni a nyugdíjba vonuló Gábor Lajos szépsi lelkipásztorinak a szolgálatát a legutóbbi Zsinaton.

né a protestáns egyházakat egyenjogú partnernek. Ne kellene megélni például azt a megkülönböztetést, hogy a vegyes esküvőn a római katolikus egyház megköveteli vagy elvárja a református fél reverzálását a katolikus hitvallásra. Miért van erre szükség 500 év után is, hiszen a protestáns

súlyt. Ha ez változna, annak nagyon örülnék! Továbbá az is a vágyam teljesülését jelentené, ha a presbiteri tisztséget olyan fiatalok fogják vállalni, akik talentumuk ajándékát felkínálják az egyház javára, akik ismerik a múltat, és rendelkeznek jövőképpel, szakmai tudásukat összekap-

csolják a krisztusi hittel, akik rendelkeznek sokrétű intelligenciával, képességekkel, kellő erkölcsi magatartással és nemzeti öntudattal, akiknek szívügyük lesz a református egyház jelene és jövője. És akkor fogok örülni igazán, ha a családlátogatások alkalmával és a misszió által ki-kimegtalálja és megszólítja a környezetében élő honfitársát, akik szintén vállalják a felelősséget a református hitvallásért és a szeretett református közösségünkért.

– **Köszönöm a beszélgetést és kívánom, hogy legyen így! Végezetül, mit kíván a közelgő ünnepek kapcsán Olvasóinknak?**

– Imáiban kérem és szívből kívánom Isten gazdag áldását a református egyház minden tagjára. Az adventi várakozás időszakában pedig kérem Istent, hogy a Kálvinista Szemle minden kedves Olvasójának lehessen csendessége a Szentlélek általi feltöltődésre, belső békessége a napi imaélethez – családja szeretetében. Isten áldása legyen karácsonykor a Kárpát-medence, Európa és a világ reformátusságán és keresztyénségén, az újesztendőbe pedig kívánok minden kedves református testvéremnek tiszta szívet, hogy Jézus Krisztus szeretetét és fényességét örömmel tudjuk visszatükrözni egyértelmű életünkkel a szereteteinkre és környezetünkre. Legyen minden református fénylő tükrök!

Kis Lucia

A derűs keresztyén jó ajánlás a hithez. Ahogyan a kirakat elé állsz megnézni, mi mindent lehet ott venni, éppen úgy tekintenek az emberek az arcodra, vajon mi is lakik a szívedben.

(Spurgeon)

gényeket vittem egyre beljebb és beljebb a válaszadás sűrű rengetegébe, akkor édesapám zseniális érzékkel nem megválaszolta, de megoldotta a kérdést.

Ugyanis váratlanul felajánlotta nekem, hogy elbújik velem a nagy fotelunk mögé, és segít kilesni az angyal „munkamódszerét”.

Úgy emlékszem, ez volt az a pillanat, ami leállította bennem a kérdések sorát. Egyrészt ugyanis a lehetőség nagyon vonzott, de a félelmem az ismeretlentől leállította gyermeki kíváncsiságomat: innentől kezdve nem akartam belesni oda, ami el volt rejtve előlem. Édesapám megoldási javaslata lenyugtató: megnézhetném, de én nem nézem meg.

Bölcs hozzáállás, amire csak egy szerető szülő képes...

–kdl–

Édesapám emlékére...

Amikor kisgyerek voltam, mindig valami csoda folytán bekerült a szobánkba a karácsonyfa, ami alatt pompás dolgok lapultak. Nem tudtam, hogy történt, de míg mi templomban voltunk, azalatt az angyal „dolgozott”.

Gyermeki képzeletem szárnyalt, de a rejtélyt sehogyan sem tudtam megoldani. Pedig gondolkodtam rajta eleget. De több minden is volt, amin elakadtam. Ott volt például rögtön a zárt ablak. Ráadásul nem is földszinti ablakról volt szó. Aztán azt sem tudtam elképzelni, hogy miképp szállítja a karácsonyfát az angyal. Mert ha feldíszítve hozza, akkor hogyhogy nem estek le róla a törékeny díszek, ha pedig ott helyben díszítette, akkor hogy látott a sötétben? És honnan tudta, hogy mi mikor

nem leszünk otthon? Csupa-csupa kérdés, ami nagyon foglalkoztatott.

Amikor már ki tudja, hányadik kérdésemet tehettem fel a szüleimnek, és sze-

Az elmúlt hónapokban Európa a második világháború óta nem tapasztalt menekült- és migránsáradattal szembesült: emberek százezrei keltek és kelnek Észak-Afrikából és Ázsiából útra, hogy az Európai Unió országaiban keressenek biztonságot és jobb jövőt a hazájukban uralkodó háborús helyzet, elnyomás, megszállás, terrorfenyegetettség, üldözések vagy gazdasági reménytelenség miatt. Világosan kell látnunk, és mindenek előtt ki kell mondanunk, hogy a korábban ismeretlen léptékű migráció mögött olyan társadalmi, gazdasági, politikai és civilizációs krízisek állnak, sokszor az Európai Unió vezetői által figyelmen kívül hagyott keresztyénüldözések, amelyek megoldása az érintett államok és a nemzetközi szervezetek közös, összehangolt lépéseit igényli. A válság igazi megoldását csak az hozhatja meg, ha megszűnnek a kényszerű elvándorlás okai, és ki-ki békében, jobb élet lehetőségeivel élhet saját hazájában vagy térhet oda vissza. Kérjük ezért a felelős kormányokat, valamint az Európai Unió vezetőit és a további érintetteket, hogy tegyenek meg mindent ennek érdekében. Egyházunk tagjait pedig arra kérjük, hogy imádságaikban könyörögjenek ezért a Szentháromság Istenhez!

Tesszük ezt azért, mert meggyőződésünk, hogy az Európai Unió nem kizárólagos gazdasági érdekközösség, hanem olyan szellemi, politikai és erkölcsi értékek letéteményese, amelyek a zsidó-keresztyén kultúrkörben gyökerezve, hosszú évszázadok alatt alakultak ki, s amelyeket, a Szentírás alapján, egyházunk elsőrendűnek és megőrzendőnek tekint. Közös felelősségünk, hogy ezeket az értékeket ápoljuk, érvényre juttassuk és mindent megtegyünk annak érdekében, hogy

A segély felhasználásának nyomában Kárpátalján minden rendben folyik

2015. október 12-én és 13-án egyházunk képviselőiben **Géresi Róbert** püspökhelyettes, **Ibos Henriett**, a Diakóniai Központ igazgatója, **Orémus Zoltán**, **Kraus Viktor**, **Somogyi Alfréd**, **Kendi Csaba** esperesek és **Jaroslav Széles** kassai lelkipásztor, zsinati tag találkozott a Kárpátaljai Református Egyházkerület képviselőivel: **Balogh Attila** ungi, **Zsukovszky Miklós** beregi és **Hunyadi Attila** ugcocsi esperesekkel. A helybeliek megmutatták az egyes egyházmegyékben, hogy hol és miképp volt, van és lesz az egyházunk által gyűjtött segély felhasználva.

Hetente két alkalommal kerül sor meleg étel osztására magányos személyek számára, akiknek sokszor egészségügyi,

A Generális Konvent nyilatkozata

gyermekünk és unokánk korában is betölthessék társadalom- és jellemformáló szerepüket. Arra kérjük ezért az Európai Uniót és a felelős döntéshozókat, hogy a bevándorlási és menekültügyi politika irányelveit a szolidaritás és a tevékeny szeretet szempontjai mellett csakis ezen európai értékekre tekintettel határozzák meg, ne pedig a gazdasági hasznosság, vagy ellenkezőleg, a félelem és előítéletek alapján. Meggyőződésünk, hogy e nélkül a bevándorlók sem fogják tiszteletben tartani értékeinket. Tudjuk, hogy a befogadás egy-egy ország, illetve az Európai Unió joga, politikai és állami jogkör, felelősség. Akiket azonban befogadtak, azokat – mint velünk együtt élőket – az általunk képviselt keresztyén értékek szerinti elbánás illeti meg.

Emlékeztetünk ugyanakkor a Kárpát-medence országait mindmáig átható krízisekre, menekültjeinkre, azokra, akik a régiókban dúló háborúk és konfliktusok miatt már eleve közénk kényszerültek, s akiknek otthoni biztonságos élete továbbra is csak távoli remény. Az ő mellőzésük éppen olyan súlyos hiba, mint a migráció problémájának bármilyen egyoldalú kezelése. Mi, a Generális Konvent Elnöksége kijelentjük, hogy az Európai Unió elsődleges feladata a saját polgáraitól való gondoskodás és azok védelme. A védelemhez hozzátartozik az alapvető emberi jogok mindenhol és minden körülmények közötti, megkülönböztetés nélküli biztosítása, a kettős mérce, a megkülönböztető elbírálás kiküszöbölése.

A szolidaritás bibliai parancsa feltétel nélküli. „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” (3Móz 19,18) – ez a parancsolat

minden emberre kiterjed, mert Isten minden embert „a maga képmására” teremtett (1Móz 1,27). Jézus Krisztus ezt a parancsolatot az isteni jó rend és élettörvény summájának tekintette (Mt 22,37–39), és arra tanít, hogy hitünk tükre az is, hogy a nélkülözőket, jövevényeket, betegeket és foglyokat tevételesen segítjük (Mt 5,43kk, Mt 24,31–46). Egyházunknak ezért elháríthatatlan feladata a szükségben lévők megsegítése, amely megilleti azokat is, akik közvetlen életveszély elől menekülnek, vagy csak a jobb élet reményében érkeznek, azokat is, akik keresztyén vallásúak vagy más vallást gyakorolnak, azokat is, akik képzetlenek vagy diplomások, függetlenül attól, hogy csak átutaznak hazánkon, vagy végérvényesen itt szeretnének letelepedni. Mindezt azzal a bibliai szabállyal erősítjük meg, hogy keresztyéni gondoskodásunk és szeretetünk elsőrendű iránya a reánk bízottak köre, családunk, rokonságunk, kisebb-nagyobb közösségeink és nemzetünk. Emlékeztetünk arra is, hogy a menekültek és bevándorlók emberi méltóságát, ügyük gyors és méltányos elbírálását is biztosítanunk kell. Ugyanerre biztatunk minden jóakarátú embert, felelős vezetőt. Köszönetet mondunk egyházaink szolgálatának, valamint azoknak a gyülekezeteinknek és egyháztagjainknak, akik már eddig is részt vettek ebben a szolgálatban – és erre kérünk, illetve biztatunk a jövőben másokat is.

„Amíg időnk van, tegyünk jót mindegyikkel, kíváltképpen hitünknek cselédeivel” (Gal 6,10).

A Generális Konvent Elnöksége

biztosítani, nagy tehermentesítést jelent a számukra. A gáz ára ugyanis hétszerese lett a háború előtti árnak. Az ugcocsi egyházmegye lelkipásztorai az egyházmegye gyülekezeteibe a hihetetlenül rossz utakon járnak saját autójukkal.

A Kárpátaljai Református Egyház vezetése, az esperesek, a lelkipásztorok, a gondnokok, a presbiterek, a gyülekezetek tagjai és minden rászoruló, aki részesül a segélyből, őszinte és mély hálával köszöni egyházunk minden adakozójának a segítségét.

A segélygyűjtés felhasználásáról szóló dokumentumokhoz csatolva vannak azok a levelek, melyekben a megsegítették köszönik a segítségét.

Az adománnyal a meghatalmazottak felelősséggel bálnak, a meggyezés alapján zajlik annak elosztása. Szolgálja mindez Isten dicsőségét!

Jaroslav Széles

Jobb adni, mint kapni!

Paul barátom karácsonyra autót kapott a bátyjától. Szenteste, mikor munkája végeztével kilépett az irodából, egy bámészkodó kölyköt talált a csillogó új kocsival mellette.

– A bácsi ez a járgány?

– A bátyámtól kaptam karácsonyra – bólintott Paul. A fiúcska elképedt.

– Csak úgy kapta, magának nem is került semmibe? Hű, de jó volna, ha...

Megakadt, de Paul persze jól tudta, mit akart mondani. Nyilván ilyen testvért szeretne magának. Ám amit végül hallott, attól tátva maradt a szája.

– De jó volna – kezdte újra a kislegény –, ha én is ilyen báty lehetnék!

A barátom megdöbbenve nézett rá.

– Nincs kedved furikázni egyet? - szaladt ki a száján.

– Naná, hogy van!

A gyerek beszélt, de alig indultak el, ismét megszólalt: – Bácsi, kérem, nem kanyarodhatnánk a házuk felé?

Paul elmosolyodott. Sejtette, mi jár a srác fejében. Szeretne felválni a szomszédok előtt, hogy milyen pazar kocsival szállítják haza. Azonban ismét tévedett.

– Tessék szíves lenni megállni annál a kapunál!

A fiú beszaladt a házba, majd kisvártatva Paul hallotta, hogy jön visszafelé, de nem túl gyorsan. Mozgássérült kis-

testvérét cipelte magával. Leültette a bejárati lépcsőre, aztán az autóra mutatott.

– Látod, öcsi, erről beszéltem. A bácsi a bátyjától kapta, neki egy fillérjébe se került. Ha megnövök, pont ilyet veszek neked, akkor majd te is láthatod a karácsonyi kirakatokat, amikről annyit meséltem neked.

Paul kiszállt, és előreültette a kistestvért. A nagyobbik gyerek betelepedett a hátsó ülésre, és emlékezetes karácsonyi sétakocsikázás kezdődött.

Azon a szentestén Paul megtanulta, mit jelent a mondás: Jobb adni, mint kapni!

2015-ben a Kálvinista Szemle szerzői voltak

Abaházi-Fejes Ágnes ❖ Ambrus Erika ❖ André János ❖ Antala Éva ❖ Áprily Lajos ❖ B. Kovács István ❖ B. Mánya Ágnes ❖ Baják Margit ❖ Balázs Júlia ❖ Bálint Zoltán ❖ Karl Barth ❖ Bedecs Éva ❖ Blanár Gabriella ❖ Bodnár Noémi ❖ Bogárdi Szabó István ❖ Bohák Valéria ❖ Bohony Beáta ❖ Bokros Rózsa ❖ Borzy Bálint ❖ Bődök Dénes ❖ Juraj Brecko ❖ Brouwer Pálhegyi Krisztina ❖ Buza Zsolt ❖ Gary Chapman ❖ Czinke Tímea ❖ Czinke Zsolt ❖ Császár Krisztina ❖ Csécs Ildikó ❖ Csémy Lajos ❖ Cseri Kálmán ❖ Csernyik Magdolna ❖ Csiffary Ildikó ❖ Deme Gábor ❖ Dobai Sándor ❖ Domonkos Erika ❖ Drenkó Zoltán ❖ Dukon András ❖ Écsi Gyöngyi ❖ Édes Ákos ❖ Édes Enikő ❖ Édes Réka ❖ Joseph von Eichendorff ❖ Erdélyi Géza ❖ Erdélyi Pál ❖ Fazekas László ❖ Fekete Vince ❖ Fodor Lajos ❖ Füle Lajos ❖ Fülöp Sándor ❖ Juraj Gajdošoci ❖ Gál László ❖ Gasparecz Tihamér ❖ Géresi Róbert ❖ Ghitea-Szabó József-Levente ❖ György András ❖ Györky Szilvia ❖ Gyurcsis Júlia ❖ Haris Szilárd ❖ Herjeczkí Géza ❖ Neil Hopkins ❖ Horváth Géza ❖ Hozák Viktor ❖ Hozák-Magyar Ildikó ❖ Ibos Henriett ❖ Iván István ❖ Izsmán Adél ❖ Izsmán Jónás ❖ Gerald G. Japolsky ❖ Jóó Sándor ❖ Juhász Gábor ❖ Kardos Károly ❖ Kassai Gyula ❖ Kassai Tímea ❖ Kelemen Sándor ❖ Kendi Csaba ❖ Sören Kierkegaard ❖ Kis Lucia ❖ Kis Lukács ❖ Kiss Beáta ❖ Kiss Otília ❖ Kiss Pál ❖ Kiss Pálné ❖ Kovács Mária ❖ Kraus Viktor ❖ Krchóné Géresi Tímea ❖ Kristóf Hajnalka ❖ Kudrna Mária ❖ Luther Márton ❖ Mács József ❖ Markó Emil ❖ Mártha Géza ❖ Mária Meňkyová ❖ Thomas Merton ❖ Mikos Annamária ❖ Mixtaj Johanna ❖ Molnár Elemér ❖ Molnár Éva ❖ Molnár István ❖ Molnár János ❖ Móra Ferenc ❖ Muraközy Gyula ❖ Nagy Ákos Róbert ❖ Nagy Andrea ❖ Nagy Lajos ❖ Orémus Zoltán ❖ Öllös Erzsébet ❖ Palcsó Attila ❖ Parti Katalin ❖ Pilinszky János ❖ Rácz Jolán ❖ Rákos Loránt ❖ Ravasz László ❖ Reményik Sándor ❖ Révész Csilla ❖ Sándor Veronika ❖ Sasák Ilona ❖ Sebők János ❖ Simon Ilona ❖ Skarba Adrianna ❖ Somogyi Alfréd ❖ Ch. H. Spurgeon ❖ Sukola Kinga ❖ Süll Tamás ❖ Szabó András ❖ Szabó Erzsébet ❖ Szabó Krisztián ❖ Szarvas Erzsébet ❖ Szaszák József ❖ Szathmáry Zsuzsanna ❖ Jaroslav Széles ❖ Szénási Lilla ❖ Szénási Szilárd ❖ Szenczi László ❖ Szent-Gály Kata ❖ Szepesi Attila ❖ Szikszai György ❖ Szilágyi Domokos ❖ Szuhay Mária ❖ Takács Klaudia ❖ özv. Takács Lászlóné ❖ Tarr Ferdinánd ❖ Tokár Erzsébet ❖ Tokár Sándor ❖ Tompa Veronika ❖ Tóth László ❖ Tóth Zoltán ❖ Tóth Zsuzsanna ❖ Túrmezei Erzsébet ❖ Valkó Ildikó ❖ Vámos Béla ❖ Varga Botond ❖ Varga László ❖ Varga Zoltán ❖ Vargha Balázs ❖ Vargha Gyuláné ❖ Varjašši Ibolya ❖ Végső Melinda ❖ Visky István.

Lapunk ez évi számaiban a fenti személyek tollából jelent meg írás. Az élőknek köszönetünket fejezzük ki, hogy gondolataikat közkinccsé tették, tudósításaikkal hozzájárultak egyháztagjaink jobb informáltságához, hiszen pozitív viszonyunk csak ahhoz lehet, amiről tudunk, amiről ismereteink vannak. A már elhunytaknak pedig azért vagyunk hálásak, hogy akár századok múltán is van „mondanivalójuk” a ma élő reformátusoknak.

Szerzőink növekvő száma, munkatársaink készsége (akik honorárium nélkül, valóban Isten dicsőségére dolgoztak) azzal a reménnyel tölt el bennünket, hogy lapunkat jövőre is meg tudjuk tartalmas írásokkal tölteni. Várjuk kézírataikat, akárcsak újabb szerzőkét: mindazokét, akik úgy érzik, hogy lapunk rovatai valamelyikébe illeszkedő anyaggal tudnak jelentkezni.

A szerkesztőség

A Zsinat a 2. ülésén, amelyre 2015. november 5-én és 6-án Rimaszombatban és Meleghegyen került sor, az alábbi határozatokat hozta:

- Módosítás nélkül elfogadta a Zsinati Tanács által javasolt napirendet.
- A javasolt javításokkal elfogadta az 1. ülésről szóló jegyzőkönyvet.
- Jóváhagyta Fazekas László püspök jelentését a Szlovákiai Református Keresztény Egyház életéről a 2014. évben.
- Jóváhagyta Ibos Henriett igazgató jelentését a Diakóniai Központ 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Édes Árpád megbízott igazgató jelentését az Egyházzenei Osztály 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Édes Enikő elnök jelentését a Közoktatási Tanács 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Tóth Zsuzsanna igazgató jelentését a cigánymisszió 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Lévai Attila igazgató jelentését a Calvin J. Teológiai Akadémia 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Györky Szilvia elnök jelentését a református nőszövetség 2014. évi tevékenységéről.

2015. október 11-én a nagyidai kicsi, de élni akaró gyülekezet temploma külső felújításáért, ablakainak cseréjéért, valamint a gyülekezet épületeit körülölelő kerítés felújításáért mondott köszönetet az élő Istennek. A hálaadó alkalmon **Fazekas László** püspök ígéhirdetésében Nehémiás próféciája alapján szólt az örvendező gyülekezethez. A Szentlélek erejével, megragadó módon mutatott rá arra, ahogyan nap mint nap harcol értünk Isten, de ennek feltétele van: az Ő hangjának meghallása, az Ő csodáinak felismerése.

A gyülekezet jövőbeni reménységei, **Tímár Emma, Szaniszló Zsófia, Erdélyi Dorottya, Szabó Alexandra** valamint **Tirpák András** versekkel, zene- és ének szóval tették megihettebbé az istentiszteletet. Ünnepi gondolatait **Fekete Vince** főgondnok, **Orémus Zoltán** esperes, **Szalay László** plébános, **Szesztay Ádám** főkonzul, **Fedor Tibor** minisztériumi főosztályvezető, **Beluscák Gyula** polgármester, valamint **Páricsi Ödön** nagyidai gondnok osztotta meg a jelenlévőkkel. A gyülekezet lelkipásztora, **Szabó Krisztián** beszámolójának a *Zsolt 27,4-et* vette alapul: „Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhasam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az Úr, és gyönyörködhessem templomában.” Bizonyágtételében elmondta, hogy szereti az 1790-ben épült temp-

EGYHÁZUNK ZSINATA 2. ÜLÉSÉRŐL

- Jóváhagyta a Kiss Miklós elnök által összesített jelentést a Fiesz 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Fekete Vince megbízott elnök jelentését a presbiteri szövetség 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Rác Jolán igazgató jelentését a Diakonia Reformata nonprofit szervezet 2014. évi tevékenységéről.
- Jóváhagyta Marika Gécióvá igazgató jelentését a Re-Mi-Dia nonprofit szervezet 2014. évi tevékenységéről.
- 2016. január 1-jei hatállyal kiegészítette a lelkészképesítő bizottság szervezeti és működési, valamint a lelkészképesítő vizsgák rendjéről szóló szabályzatnak a 24. §-át a következő három ponttal: „d) egyházi illetan és műveltség; e) keresztyén bioetika; f) homiletikai gyakorlat”.
- Az egyház gazdálkodási törvénytervezetének elkészítésére törvényelőkészítő bizottságot hozott létre, amelynek tagjai: Bucsházy István, Molnár Rudolf, Jaroslav Bánóci, Irena Bittóová és Kiss Pál; és megbízta a bizottságot, hogy a törvénytervezetet 2016. március 15-ig terjessze be a Zsinati Tanácsnak.
- Az egyházi jogalkotás folyamatának pontosítása érdekében célul tűzi ki, hogy

rögzít a jogalkotási eljárási szabályokat, ehhez szükségszerűen törvényt módosít, szabályanyagot alkot.

- Előzetes tervként jóváhagyta a Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinata IX. ülészakának jogalkotási tervét.
- Sajnálatosnak és egyházunkra nézve diszkriminatívnek tartja, hogy a szlovák oktatásügyi kormányzat visszautasította az egyházi iskoláink érdekében kezdeményezett tárgyalásainkat, és kezdeményezi a többször módosított, úgynevezett iskolatörvénynek a módosítását, mivel a minimális diáklétszámok törvényi betartása a hét egyházi iskolánkból négy iskolát és a két középiskolát negatívan érintené. Ezért a Zsinat kezdeményezi, hogy az adott törvényt módosítsa a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsa úgy, hogy a „különleges helyzetek” felsorolását az alábbiakkal bővítse: „olyan közoktatási intézmény, amelynek fenntartója a Szlovák Köztársaságban bejegyzett egyház, és a közoktatási intézmény tanítási nyelve nemzeti kisebbségi nyelv”.
- Megbízta a Zsinati Elnökséget, hogy az iskolák megmentése ügyében kezdeményezzen tárgyalást a Szlovák Köztársaság elnökénél.

Hálaadó istentisztelet volt Nagyidán Reménységgel tekintenek előre

lomot. Nem csak azért, mert ott tehet újra és újra biznyságot Istenről, hanem azért is, mert van kinek biznyságot tennie: a mai dávidoknak, akik nap mint nap átél-lik, hogy jóságos az Úr. Azt is elmondta, hogy a nagyidai gyülekezet számára az

hogy bízhatnak, hogy van holnapja a nagyidai gyülekezetnek. A lelkipásztor a visszaemlékezése végén megköszönte mindenki segítségét, aki fizikailag, anyagiakban és imádsággal volt jelen a gyülekezet életében.

utóbbi 12 évben az októberok váltak hangsúlyossá: 2003-ban templomszentelés, 2005-ben parókiaszentelés és lelkészbeiktatás, 2013-ban imaházszentelés volt, amik a továbbindulásról is szóltak. Arról,

A hálaadó alkalom templomi része a Himnusz és a 194. dicséret elénekklésével, valamint **Csáji Krisztina** kántor orgonajátékával ért véget. A nap szeretetvendégséggel zárult. –szk–

Az Európai Egyházak Tanácsa október 12-e és 14-e között a németországi Schwerthe városban rendezett egy, a klímaváltozással foglalkozó konferenciát. A cél az volt, hogy a november 30-a és december 11-e között Párizsban zajló klímavédelemről szóló csúcstalálkozóra előkészítsenek az egyházak részéről egy közös állásfoglalást a témában. Egyházunk képviselőjeként jelen sorok írója vett részt a konferencián.

A Szentírás számtalan helyen kiált a társadalmi folyamatok igazságossága érdekében. Arra tanít, hogy a teremtettségnek gazdáivá tett minket Isten, s nem kaptunk

Hannoverben zajlott a konferencia Az emberkereskedelem volt a téma

Október 18-a az emberkereskedelem eleni harc napja. Olyan súlyos bűncselekményről van szó, amelynek következményeit a világ egyes országai egyedül nem tudják hatékonyan kezelni.

A jelenséggel szembeni fellépéshez a keresztyén egyházak összehangolt munkája, együttműködése, nemzetközi összefogása is szükséges. Ennek érdekében 2015. október 22-e és 24-e között konferencia zajlott a németországi Hannoverbe. A konferencián az európai református

Munkatársi látogatást tettek egyházunkban a Csehtestvér Egyház régi és új vezetői október 22-e és 24-e között. A két egyház között a találkozók rendszeresek, tavaly egyházunk legfelsőbb vezetése járt Prágában.

A találkozóra Nagymegyeren került sor (a helyi gyülekezet és a pozsonyi egyházmegeye biztosított helyszínt a megbeszélésekre). A nyitó áhítatot **Fazekas László**

Ió püspök tartotta, majd bemutatta egyházunkat a vendégeknek. Ezután kölcsönös bemutatkozásra került sor, hiszen mindkét egyházban az elmúlt évben választások voltak. Vendégeink között voltak régi és új vezetőségi tagok is: **Daniel Ženatý** püspök, **Vladimír Zigmund** főgondnok, **Ondrej Titera** püspökhelyettes, **Eva Zadražilová** főgondnokhelyettes, **Lia Valková** leköszönő főgondnok, **Pavel**

A teremtésvédelem volt a téma Schwerte volt a vendéglátó

Tőle felhatalmazást arra, hogy kizsákmányolóivá vagy pusztítóivá váljunk. Az egyházaknak védeniük kell a Mindenható által teremtett világ egészét is. Az ún. „teremtésvédelem” a jelenkor egyházainak aktuális feladatai közé tartozik.

A világon hozzávetőleg másfél milliárd keresztyén él, akiknek közös fellépése, hozzájárulása már jelentős lehet a klímaváltozással kapcsolatban. Az egyház jó példával járhat elől, ha olyan kezdemé-

nyezésekben vesz részt, mint az ún. „zöldprojektek”.

A konferencián 15 európai országból több mint 30 egyház és egyházi szervezet képviseltette magát. Az alkalom zárásaként a jelenlévők állásfoglalást fogadtak el a párizsi csúcstalálkozóra, ugyanis a cselekvés nem korlátozódhat csupán a kormányzatokra. Mindannyiunk közös erőfeszítésére van szükség.

Fülöp Sándor

témáról gyakran mégsem veszünk tudomást, az egyházak is sok esetben ignorálják azt. A felvilágosítás és az áldozatok támogatása pedig sajátosan egyházi feladat lehetne, különösen az ifjúsági misszióban. A konferencia végén elfogadott ajánlások között szerepelt az egyházak célzott együttműködése, a téma gyülekezeti feldolgozását elősegítő, a meglévő segédanyagok, liturgiai és istentiszteleti segédletek megosztásáról és újak kidolgozásáról döntöttek. Az egyházi résztvevők abban maradtak, hogy legfőbb ideje az emberkereskedelemtől nyíltan beszélni és ellene közösen fellépni.

Szabó Krisztián

„EGYMÁS HITE ÁLTAL ÉPÜLJETEK” Nálunk járt a csehtestvérek Zsinati Elnöksége

Stolar leköszönő főgondnokhelyettes, és **Gerhard Frey-Reininghaus** az ökumenikus és nemzetközi ügyekért felelős titkár.

A misszióval kapcsolatos gondolatait **Ján Semjan** püspökhelyettes osztotta meg a jelenlévőkkel – előjötték a kérdések,

lemények: egyházunk az európai lelki és kulturális értékek megőrzésének szükségességére helyezi a hangsúlyt, ellentétben a Csehtestvér Egyház nyilatkozatával, mely a menekültek befogadását szorgalmazza a gyülekezetek intézményi keretein belül is, az egyház diakóniájával karöltve felhívást intéztek a gyülekezetek felé, hogy térképezzék fel, hol lenne lehetőség menekültek elhelyezésére egyházi intézményekben.

A két egyház vezetősége a migránskérdéssel kapcsolatban nyilvánvaló felfogásbeli különbség ellenére, abban teljes egészében megegyezett és egyetértett, hogy a bevándorlással kapcsolatos problémák gyökerét a legjobb lenne azon a területen kezelni, ahonnan menekülésre kényszerülnek. Ennek érdekében össze kell fogniuk az egyházaknak, hogy közösen lépjenek fel a háborús konfliktusok, valamint a népek és országok gazdasági kizsákmányolása ellen. Ebben a keresztyének közös imádsága, az evangélium hirdetése és a béke szorgalmazása az egyházi és világi fórumokon egy olyan eszköz, amelyet minden egyháznak használnia kell egy jobb és élhetőbb világ megvalósításáért.

Palcsó Attila

Hálaadó istentiszteletre hívogattak harangjaink október 24-én a sókszelőcei templomba. Az újbórt való hálaadó istentiszteletre kaptak meghívást az 55–60 éve konfirmált testvérek, hogy megújíthassák fogadalmukat, és együtt részesüljünk az úrvacsorából.

Október 26-a és 28-a között Brüsszelben, az Európai Egyházak Konferenciája és az Európa Tanács Gazdasági Bizottsága közös szervezésében konferencia zajlott az európai munkaerő-vándorlásról.

Huszonötén érkeztünk erre a tanácskozársra Európa különböző országaiból (jelen sorok írója egyházunk képviselőjében). Munkacsoportunk szorosabb kapcsolatot alakított ki a migránsokért felelős egyházi európai bizottsággal és az Eurodiakóniával is. A kerekasztal-beszélgetések alkalmával minden résztvevő kifejthette nézőpontját. A konferencia témája nagyon időszerű volt, hiszen Európában a munkaerő-

Konfirmáltak találkozója Sókszelőcén Az egykori fogadalmat megerősítve

Voltak, akik betegség miatt nem jöhettek, és akik közömbösségből nem jöttek el, de a meghívottak nagyobb része örömmel,

egyháza és egymás iránti vágyakozással a szívükben jöttek, hogy hálaadó istentisztelet keretében megköszönjék Urunknak megtartó jószágát, gondviselő szeretetét. Emlékeztünk az őket konfirmáló lelkészekre, **Rác Lászlóra** és **Borza Zoltánra** is, valamint azokra a társaikra, akiket már hazaszólított a minden élők Ura.

Isten ajándékeként hangzott a Vezérfonal szerinti aznapi ige, a Szeretet himnusa. Megerősített bennünket hitünkben, hogy egyedül ezen a „legkiválóbb úton” lehet elérni Istenhez és a másik emberhez. Húszan újították meg egykori fogadalmukat, és vehették át a gyülekezet ajándékát. A szeretetvendégség alatt megtekinthettük **Császár Erzsébet** egyháztagnak bibliai tematikájú kerámiai kiállítását is.

Isten áldása legyen az elhangzott és befogadott ígén, a találkozás öröme! —sze—

Munkaerő-vándorlás Európában Brüsszeli együttgondolkodás

vándorlás nagyon felgyorsult. A tehetséges fiatalok, a szakemberek elmennek, családfenntartók családjukat elhagyva távol vállalnak munkát. A családi kapcsolatok lazulnak, tönkremennek. Az egyházaknak támaszt kellene nyújtaniuk az elvándorlóknak és az otthon maradóknak is – fogalmazódott meg.

Ahhoz, hogy ez a munka hatékonyabb legyen, szükség van az egyházak szolgálatára is, a tények ismertetésén túl fontos

lenne, hogy az egyházak is keressék a pályázati lehetőségeket, hogy a jóléti juttatásokat felismerjék és bemutassák. Segíteni kellene a gazdaságilag szegényebb országokat, területeket. Természetesen minden keresztyén és keresztyény egyháznak meg kell találnia a maga útját, lehetőségeit és feladatait, a módszereket, célokat meghatározva.

Antala Éva

A barsi lelkészek közös szolgálata Hontvarsány Árpád-kori templomában

A barsi egyházmegye lelkipásztorai október 30-án első alkalommal szolgáltak közösen egy reformációi ünnepi istentiszteleten Hontvarsányban. A kis községben a dombtetőn Árpád-kori templom büszkélkedik.

Istennek eme robusztus hajléka a 12. század közepén épült román stílusban, az egyházmegye különleges gyöngyszeme

Október utolsó hétvégéjén **Tóth Zsuzsanna**, a cigánymisszió vezetője továbbképzést szervezett a svájci HEKS segélyszervezet anyagi támogatását elnyerő gyülekezetek számára. A rendezvénynek a festői Felsővály adott otthont.

Az alkalom a konfliktusok, s azok megoldásai köré csoportosultak. Bibliai alapvetésül Krisztus Urunk konfliktusait, meg nem értését vettük, akinek sokszor meggyűlt a baja mind a tanítványokkal, mind

ez a templom. Az úrasztalán pedig – mint egy kincsként – megpillantható a gyülekezet Kókusz-kelyhe. Amikor a kegyelem asztala megterítették, az 1667-ből származó aranyozott, ötvös foglalatban levő kehelyből veszi a gyülekezet a Krisztus kiontatott vérért szimbolizáló bort. Az istentisztelet **Kassai Gyula** esperes köszöntésével vette kezdetét.

FELSŐVÁLYBAN VOLT A KÉPZÉS Hogy működjön a cigánymisszió

az írástudókkal. **André János**, szilicei lelkipásztor a szalóci fiatalok közt zajló zenei foglalkozásról mesélt, akik este közöttünk szolgáltak és együtt dicsőíthették a mi Urunkat. **Gebe László** nagybalogi lelkipásztor képes beszámolót tartott a munkájukról. Egyetértettünk abban, hogy

A szószéki szolgálatot a *Zsid 4,14–16* alapján **Géresi Róbert** püspökhelyettes végezte, aki biztatott, hogy igazítsuk életünket, cselekedeteinket, szavainkat, napjainkat Isten szavához. Az egyházmegye lelkipásztorai – egy-egy szeletét felvállalva a szolgálatnak – együtt úrvacsoráztak.

Végül a helybeli lelkész, **Kassai Tímea** mondott köszönetet a mindenható Úrnak a jeles ünnepért és ünneplésért.

Sándor Veronika

Isten szeretete minden nemzet, szociális réteg életében megnyilvánulhat, nekünk pedig az a feladatunk, hogy utat találjunk minden egyes emberhez. **Kudrna Mária**, szociálpedagógus a csallóközarányosi általános iskolában végzett munkájáról számolt be. (Folytatás a 14. oldalon)

(Befejezés a 13. oldalról)

molt be. A második napon vendégül láthattuk **Kálmán Csaba** lelkipásztort, aki a Pécs melletti Büssüben szolgál, ahol a település nagy részét a cigány lakosság teszi ki.

André János beszámol a szalóci alkalmakról.

Felsővályban volt a képzés Hogy működjön a cigánymisszió

Isten megértette velem, hogy az ő feladata, hogy az egész településért tegyen.

Elmondta, bemutatta, hogyan építettek tanodát egy régi ólból, és hogyan szerveztek az óvodás hittanosokon keresztül egyre több családi alkalmat, ahol a szülőket megérintve, mára már továbbképzéseket

szervezve segítik őket. Pár év alatt 178 hittanosa lett nyolc csoportban.

Mivel a tanodát a cigány szülőkkel együtt építette át, nem riasztót és rácsokat szereltek fel, hanem kulcsot adott a tanodához. S a szülők annyira magukénak érzik, hogy maguk takarítják, és lopás sem történt még soha. Felemelő volt a pálfalusi szabad keresztyén gyülekezetből érkezett vendégeink zenés bizonyoság-tétele.

Az alkalmat közös úrvacsorás istentisztelet zárta.

Kudrna Mária

A REFORMÁCIÓ NAPJÁN KAMOCSÁN Megemlékezés és teadélután

Október 31-én a kamocsai kultúrházban felcsendült a 90. zoltár a reformáció ünnepeként tartott megemlékezés kezdeteként.

Elsőként **Sasák Iлона** lelkipásztor tartott egy rövid, kivetítéssel érdekessé tett történelmi összefoglalót a reformáció kezdetéről, kialakulásáról, főbb alakjairól. A második részben **Sasák Attila** lelkész szólt az ébredési mozgalomról. Hallhattunk a Bethánia CE Szövetségről, a magyarországi Bethánia Egyletről, az egyesület által tartott evangelizációs konferenciákról,

A Tiszántúli Református Lelkésztovábbképző Intézet szervezésében november 2-a és 5-e között Berekfürdőn a lelkésznők számára tartott továbbképzésen Egyetemes Egyházunkból **Ambrus Erika**, **Antala Éva** és **Kassai Tímea** lelkipásztorok vettek részt.

A továbbképzés előadói – **Csoma Judit Margit** berekfürdői, **Elke Rüegger-Haller** és **Karin Baumgartner-Wetterli** svájci lelkésznők – a kiégés, kimerülés témáját boncolgatták.

A Biblia hőseinek (Illés, Mózes, Hágár és Sára) nehézségeiről, valamint a 23.

táborokról, ahol alkalmanként 3-5000 ember is megjelent. Megismertük a Komárom környékén alakult Baráti Kört.

A harmadik részben beszélgetés zajlott. A két lelkész azzal a kérdéssel indította a beszélgetést, hogy kinek van otthon Bibliája. A hallgatóságból aktív résztvevők ké váltak a jelenlévők, és ki-ki saját temperamentumának megfelelően szólt hozzá. A bibliaolvasás, a bibliai tanítás szerinti élet került megbeszélésre, majd a gyülekezet élete. Fontos és elgondolkodtató kér-

Továbbképzés lelkésznők számára BEREKFÜRDŐN ZAJLOTT A KÉPZÉS

Zoltár elemzéséről hallhattunk: a hívő embert sem kerülnek el ezek a lelki harcok, próbák és mélységek. Etty Hillesum naplójának, a *Megzavart élet* alapján a helytállás, a mélységből való kijutás, a belső béke elérésének lehetőségét láttuk, továbbá önmagunkról és az ember személyiségjegyeinek kialakulásáról tanultunk. A tanultakat a csoportfoglalkozásokon és beszélgetésekben kamatoztat-

désként merült fel, hogy mit tehetünk a gyülekezetünkért. Talán leginkább az első pünkösdkor megalakult gyülekezettről kellene példát vennünk, akik azzal jártak elől, hogy szerették egymást. Feltétel nélkül, őszintén, ahogy az Úr szeret minket. A beszélgetés szeretetvendégséggel folytatódott, megélve egy kicsit a közösséget, folytatva a felvetett témák tárgyalását.

A megemlékezés ugyan véget ért, de a reformációnak folytatódnia kell, ma is szükségünk van rá. Foglalkoztasson a kérdés: mi a legfontosabb az életünkben, mit tehetünk mi a gyülekezetünkért? Hozzon az Úr ébredést mindannyiunk életébe!

Sukola Kinga

hattuk. A nap elején és végén pedig áhitaton elcsendesedve erősödöttünk lelki-ekben.

A továbbképzésen a tiszántúli, az erdélyi, a tiszáninneni, a dunamelléki, a dunántúli egyházkerületekből, valamint Kárpátaljáról és egyházunkból voltak résztvevők.

Ambrus Erika

tagozatosok hatan versenyeztek, akik a lévai, a pozbai és a töhöli gyülekezetből érkeztek.

A zsűri elnöke **Újváry László** Radnóti-díjas nyugalmazott pedagógus volt, aki mellett **Lőrincz Katalin** és **Tóth Gábor** pedagógusok foglaltak helyet.

Végül hadd kérjük Isten áldását a házigazdára, a hontfüzesgyarmati gyülekezet minden segítő, támogató tagjára! Köszönet illeti a fegyverneki társ- és a peszeki, nemesoroszi leányegyházközségek tagjait is, hiszen ők is hozzájárultak a szeretetvendégséghez.

–sv–

Szavalóverseny Barsban

Felemelő pillanatok Hontfüzesgyarmaton

November 7-én Hontfüzesgyarmat látta vendégül a barsi egyházmegye szavalóversenyét.

Csernyik Magdolna helybeli lelkipásztor az ige szavaival kérte: *legyen kegyelmes hozzánk az Isten!* A versenyen hét gyülekezet képviseltette magát húsz jelentkező által. Az áhitatot a *2Kir 5* válogatott versei alapján tartotta meg a lelkész, melyben felhívta a megjelentek figyelmét arra, hogy Isten a gyermekeket is fel tud-

ja használni eszközként. **Kassai Gyula** eszperes biztatta a versenyzőket, hogy bátorsággal tegyenek hitvallást Istenről. A verseny **Števkó Alica**, a gyülekezet tagjának énektanításával vette kezdetét. Az óvodások kategóriájában heten (Érsekkétyről, Léváról, Pozbáról és Újlótról) tettek bizonyosságot Istenről.

Az alsó tagozatosok közül szintén heten (Érsekkéty, Farnad, Pozba és Vámosladány) indultak a gyülekezetekből. Felső

(Befejezés az 1. oldalról)

Úr erőt ad mindazoknak, akik hittel kérik ezt Tőle az Ő országa munkálásához. A szlovák nyelven hirdetett ige a jó pásztorról szól. S az üzenet nemcsak azt hordozza, hogy a lelkipásztor legyen jó pásztor a rábízott gyülekezetnek, hanem Jézus Krisztusra mutat, a valóban jó pásztorként nagy és követendő példa minden keresztyén ember előtt! Igen, ez az igazi szolgálat: az Atya akaratát teljesítve, az emberekért! Ez egyben példaadás is egy lelkipásztor szolgálatában. Fontos üzenetek hangzottak el. Majd **Fazekas László** püspök az *Ézs 6,1–7* alapján szól a felszentelendőkhez. Nem a nagy feladatokról és a magasztos hivatásról beszél, hanem a gyakorlatról: a lelki vívódásról és a szorongásról, amikor azt érzi a lelkipásztor, hogy nincs ereje, nincs képessége mindahhoz, sőt kevésnek érzi magát arra a szolgálatra, amit elvár tőle az Úr. A megerősítés Istennél van mindenki számára elkészítve. Az Úr igéjével ma is megerősíti, vezeti, tanítja és neveli mindazokat, akik felvállalják az Ő igazságát.

A tizennégy ifjú lelkipásztor feláll az Úr asztala köré. **Abaházi Zsolt, Agócsné Galgóczy Tímea, Bók György, Böszörményi Tamás, Dušan Brna, Dobai Egyeg Kamilla, Egri Gergő, Hozák Viktor, Karvansky Mónika, Mikosné Szabó Annamária, Mikos Tamás, Pándyné Kovács Tímea, Varga Zsuzsanna és Vargha Balázs.** A püspökhelyettesek által kivett eskü után egyházkunk püspöke és a kilenc esperes egy-egy áldással szentelte fel az – alázat jeleként – térdre ereszkedett lel-

Lelkészszenteléssel vette kezdetét a Zsinat

kipásztorokat, akik ettől kezdve megválasztható lelkészek.

A szentelést követően Fazekas László püspök köszönti a Zsinat nyitó istentiszteletén megjelent **Gábor Lajos** nyugalmazott lelkipásztort, aki tavaly töltötte be 70. életévét és vonult nyugdíjba. Megköszöni a hosszú éveken – négy és fél évtizeden – keresztül végzett hűséges szolgálatot. Szép üzenetértéket hordoz az ünnepi istentisztelet: az Úr színe előtt, az Ő igéje erejével kezdeni és az Ő gyülekezetének közösségében zárni az aktív lelkesi szolgálatot. Igen!

Ketten a tizennégy felszentelt lelkipásztor közül.

Az áldás után felcsendül a nemzeti imádság, s ismét betölti az Isten elé szálló emberi hang a templomot...

Még aznap este megkezdte, és másnap folytatta érdemi munkáját a Zsinat IX. ülészakának 2. ülése. Tekintettel arra, hogy január elsejével egy új választási ciklus kezdődött egyházunkban, a tavaszi Zsinat alkalmával arra kellett összpontosítani, és nem volt mód az előző évi jelentések megvitatására. Most zártuk le a 2014. évet. A püspöki jelentés egyházunk életét, kap-

csolatait, az egyházmegyék dolgait, s az egyház gazdálkodását rögzíti. Az egyházunk intézményei és szervezetei is betervezték évi jelentésüket: Diakóniai Központ, Egyházzenei Osztály, Közoktatási Tanács, Református Cigánymisszió, Calvin J. Teológiai Akadémia, Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete, Fiatal Reformátusok Szövetsége, Szlovákiai Magyar Református Presbiteri Szövetség, Diakonia Reformata és a Re-Mi-Dia. A jelentéseket elfogadta a Zsinat. Majd hosszasan vita kezdődött a gazdasági törvénytervezetről, amely azzal zárult, hogy a

jövő tavaszi Zsinatra egy új indítványt terjeszt majd a Zsinat elé a most megválasztott öttagú bizottság. Ebben a ciklusban várható még egy új bírósági törvény, egy új választási törvény, egy új egyházigazgatási törvény, s a ciklus végén egy új egyházi Alkotmány. Erről is döntött a Zsinat.

És aktuális kérdésként a Zsinat törvényt módosítást kezdeményez az államnál azért, hogy az új szlovák közoktatási törvény következtében ne szűnjenek meg a református iskoláink. A kötelező diák létszámot előíró állami törvény nyomán ugyanis 2016 szeptemberétől a hét református iskolánk közül hatra a biztos elsorvadás és a bezárás vár. A törvényt módosítást indítványozó zsinati határozatot Somogyi Alfréd, a pozsonyi egyházmegye esperese terjesztette elő azzal, hogy a Zsinat kérelmét juttassa el egyházunk az iskolaügyi minisztériumba, a szlovák kormányhivatalhoz, a Parlament elnökéhez és a köztársasági elnökhöz. –ia–

Református jótékonyági bál Szórakozva gyűjtöttek Gömörhorkán

November 13-án harmadik alkalommal volt jótékonyági bál Gömörhorkán. A bált **Szaszák Malvina** lelkipásztor és **Ötvös Sándor** gondnok nyitották meg. Pohárköszöntőjében **Nagy Ákos Róbert** esperes kiemelte, hogy a református ember nem csak vasárnaponként a templom-

FELHÍVÁS

Az SZRKE Diakóniai Központja megalakulásának 10. évfordulója alkalmából szeretne egy, az egyházunk diakóniájának a történetét és a jelenét feldolgozó kötetet kiadni. A mélyebb merítés érdekében a szerzők anyaggyűjtést végeznek szóban

ban tudja dicsérni az Urat, de ilyen ünnepi alkalmakkor is a testvérek közösségében, akikkel együtt tud örülni, szórakozni. A kultúrműsor keretében a helyi református női kar lépett fel. Szólót énekel **Molnár Viktor** beosztott lelkipásztor és **Király Mária.**

és írásban. A Diakóniai Központ ezúton kéri azon személyeket, akik részt vettek valamilyen diakóniai mozgalomban és/vagy rendelkeznek a témával kapcsolatos emlékekkel (jegyzőkönyv, levelezés, fénykép stb.), hogy jelezzék azt a szerzők felé, hogy további egyeztetés után felhasználhassák azokat.

Hangszeren **Máté László** karnagy és **Kardos Károly** kísérték a kórust. Valamint két tehetséges roma fiatal magyar nótákat játszott.

A bálon befolyt összeget a gyülekezet az orgona villamosítására szeretné fordítani.

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik hozzájárultak a rendezvény sikeréhez. Istené a dicsőség!

Kardos Károly

A szerzők számítanak a közreműködők segítőkészségére és jóindulatára, így szolgálva közösen Isten dicsőségét és egyházunk javát.

Kérjük, hogy az információkat juttassák el Haris Szilárd részére: e-mail: diakonia.kozpont@gmail.com; tel.: 0908/549 726.

Zsinat. November 5-én és 6-án Rimaszombatban és Meleghegyen zajlott egyházunk IX. Zsinatának 2. ülése. Az ülés a rimaszombati templomban istentisztelettel vette kezdetét, ahol lelkésszentelelésre került sor.

Lelkészeiktatás. November 8-án istentisztelet keretében iktatta be hivatalába Orémus Zoltán, az Abaúj-tornai egyházmegye esperese Molnár Árpád lelkipásztort, akit a szeptemberi gyülekezet választott lelkipásztorául. Az igehirdetés szolgálatát Fazekas László püspök végezte, a beiktatáson jelen volt Fekete Vince főgondnok is.

Lelkésztovábbképző. Mályiban került sor november 9-e és 11-e közt a gömői, az Abaúj-tornai, az ungi és a zempléni egyházmegyék lelkésztovábbképzőjére. Áhítattal Fazekas László püspök szolgált. Az együttlételet megtisztelte jelenlétével Gonda László, Magyarország Külügyminisztériuma Vallásdiplomáciai Osztályának a vezetője is.

Generális Konvent. November 10-e és 11-e közt Balatonfüreden ülésezett a Generális Konvent Elnöksége. Szó volt a jövő évi programokról, 2017-re előretekintve, a reformáció 500 éves évfordulójának közös megünnepléséről, valamint döntés született több reprezentatív kiadvány és a Kálvincsillagnak a megjelentetéséről is. Beszámoló hangzott el a részegyházak életének aktuális kérdéseiről, a testülethez kapcsolódó szakbizottságok munkájáról, valamint a határon túli református iskolák megsegítésére létrehozott Kárpát-medencei Református Oktatási Alap működéséről is. A tanácskozás zárónyilatkozata lapunk 9. oldalán olvasható.

Lelkésztovábbképző. November 11-e és 13-a közt volt Nagyborzsönyben a pozsonyi, a komáromi és a barsi egyházmegyék lelkészeinek a lelkésztovábbképzője. Fazekas László áhítatával kezdődött az alkalom, amelyen ismét megjelent Gonda László, a vallásdiplomáciáért felelős osztályvezető.

Kiállítás. Pap Gábor néhai komáromi lelkipásztor, az egykori dunántúli egyházkerület püspöke, a 19. századi keresztény-zsidó párbeszéd előmozdítója halálának 120. évfordulója alkalmából november 13-án Komáromban a Limes Galériában kiállítás nyílt. A Pap Gábor életéről szóló kiállítást L. Juhász Ilona etnológus nyitotta meg. Rövid nyitóbeszéddel Fazekas László püspök szolgált.

Parókiaszentelés. November 15-én hálaadó istentiszteletet tartott a diós-

förgepatonyi gyülekezet a gyülekezeti ház és parókia felépüléséért. Igehirdetéssel Fazekas László püspök szolgált, jelen volt Fekete Vince főgondnok is.

Teológiai konferencia. November 19-én és 20-án nemzetközi konferenciára került sor a királyhelmeci gyülekezet gyülekezeti házában, amelynek előadói, résztvevői az egyházi és a lelkési identitás aktuális kérdéseit boncolgatták.

Énekverseny. November 20-án lezajlott a rimaszombati református gimnáziumban a IX. Országos énekverseny döntője. A nyári gyermekkórústaborban vagy a kántorképzőn való ingyenes részvétel lehetőségét Renczés Viktória, Mikla Bence, Gubala Nicolett és Bohák Emese nyerte el. Különdíjat kapott Gríger Emily a szép szövegmondásért.

Munkatársi hétvége. November 20-a és 22-e között Jókán tartotta őszi Munkatársi hétvégéjét a Fiores – Duna Mente. A résztvevők az alkalmon kiértékeltek és hálát adtak az elmúlt év alkalmiért, valamint megterveztek a 2016-os év programjait.

Csehtestvér Egyház. Fekete Vince főgondnok és Fazekas László püspök részt vett november 21-én és 22-én a Csehtestvér Egyház új Zsinati Tanácsának a beiktatásán, amelyre a prágai Salvator templomban került sor.

Konferencia. November 25-én a Reformációi Emlékbizottság a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Központjában konferenciát szervezett Vallások együttélése egykor és most címmel. A konferencián neves előadók számoltak be a világ vallási helyzetéről, alakulásáról és a jövő kihívásairól. A konferencián egyházunkat Fazekas László püspök és Palcsó Attila külügyi tanácsos képviselte.

Pályázat

Az Érsekkétyi Református Egyházközség, mint az Érsekkétyi Egyházi Alapiskola és Óvoda alapító-fenntartója, pályázatot ír ki az iskola igazgatói állásának 2016. január 1-től történő betöltésére. A pályázó meg kell feleljen a vonatkozó állami és egyházi törvénynek. Az írásos pályázatnak tartalmaznia kell a pályázó intézményvezetéssel kapcsolatos terveit, elképzeléseit, továbbá önéletrajzot és az egyháztagságról szóló igazolást.

Benyújtási határidő: 2015. december 18. Cím: Református Lelkési Hivatal 935 64 Keť č.148.

Megbeszélés. November 26-án Pozsonyban a Szlovákiai Evangélikus Egyház Püspöki Hivatalában találkoztak a szlovákiai keresztyén egyházak vezetői. A találkozón egyházunk részéről Fazekas László püspök volt jelen. A megbeszélés fő témáját a migránshelyzet és a segítségnyújtás lehetőségei voltak.

3 az 1-ben. November 28-án Nagytornyán zajlott a zempléni egyházmegye ifjúsági alkalma. Igével szolgáltak: Böszörményi Tamás nagykövesdi lelkipásztor magyarul, Kozár Péter szürnyegi lelkipásztor pedig szlovákul.

A Pátria rádió református műsorai:

December 25-én, 11.00 órakor karácsonyi istentisztelet közvetítésére kerül sor a deáki református templomból. Igét hirdet Édes Ákos lelkipásztor, igelvasással és imádsággal Édes Réka beosztott lelkipásztor szolgált. Közreműködik a gyülekezet kórusa.

Január 3-án, az új év első vasárnapján 7.05 órakor György András somorjai lelkipásztor szól igehirdetésével a hallgatókhoz.

A Világosság másnapi (hétfői) ismétlésének kezdési időpontja: 13.05.

(A műsor a közvetítést követő naptól meghallgatható a Sola rádió honlapján is: <http://refradio.eu/radio/sola/>)

Szerkesztő-műsorvezető: Iski Ibolya

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja. A kiadó címe:

Jókai u. 34., 945 01 Komárno.

Cégbejegyzési szám: 00179191

Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Fazekas László

Szerkesztő: Kis Lucia

Titkár és lapterjesztő: Kis Lucia

Előfizethető a református lelkési

hivatalokban és a szerkesztőség

címén.

Előfizetési díj: egy (kalendáriumi) évre

4,20 euró.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi:

930 10 Dolný Štál (Alistál) 386.

E-mail: ksz@reformata.sk

Telefon: 031/55 90 141 (egyben fax

és üzenetrögzítő is)

A kéziratokat nem őrizzük meg, nem

küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük

jogát fenntartjuk. A tudósítások teljes

terjedelemben megtalálhatóak a

www.reformata.sk honlapon.

Nyomdai előkészítés: Kis Lukács

Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely

ISSN: 1335-7298

Nyilvántartási szám: EV 3628/09